

Pirtin Viesti

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

N:o 1/1991

JOUKKOKIRJE

KIITOS

Siitä on jo monta vuotta, kun istuin opistolani erään äitileirin tutustumisillanvietossa. Mukana oli Pohjois-Karjalan ja Kainuun emäntiä, äitejä ja isoäitejä. Jokainen kertoi jotakin itsestään, perheestään ja lapsistaan. Eräs leiriläinen mainitsi saaneensa ranskalaisen väyyn. "Olen minä opetellut yhden sanan ranskaa-kin", hän kehui, "ja sillä sanalla minä väyvyöjän kanssa sitten pärjäänkin; se on merci! Kiitos!" Eräs toinenkin osanottaja innostui kertomaan kielioipinoistaan. Hän oli opetellut yhden lauseen englantia ja sanoi harjoittelevansa sitä aina aamukahvipöydässä miehensä kanssa. Se lause oli "I love you" eli "Minä rakastan sinua" niin kuin hän se tulkitsti.

Kuvittelin mielessäni millainen maailmamme olisi, jos ihmiset eivät millään kielellä muita sanoja ja ilmauksia osaisikaan kuin nuo kaksi: kiitos ja minä rakastan sinua. Millaiseksi elämä muuttuisi, jos olisimme kieleltämme niin köyhiä, että voisimme käyttää vain niitä. Minusta tuntuu, ettei sellainen kielen köyhyys välillä olisi lainkaan pahitteeksi. Pikemminkin on näet niin, että runsas sanavarastomme on työntänyt nämä tärkeät sanat liiksi taka-alalle. Niille ei näytä aina edes löytyvän käyttöä. Uskon kuitenkin, että kekseliäisyys lisääntyisi, jos todella olisimme noiden kahden ilmaisun varassa muuttaman päivän vaikka täällä kotisuomessa. Yllätyksekseen saattaisi huomata kiitoksen aiheita ja ihmisiä, joilla tavalla tai toisella haluaisi ilmaista pitävänsä heistä. Rajallinen kielitaito terävöittäisi huomiokykyä.

Ensimmäisessä korinttilaiskirjeessä apostoli Paavali antaa esimerkin hyvien asioiden huomaamisesta. Hän näet aloittaa kirjeensä luettelemalla vastaanottajissa havaitsemiaan hyviä ja kiitosta ansaitsevia asioita. Hän pystyy tekemään niin siitä huolimatta, että hänellä jatkossa on paljonkin arvostelemisen ja korjaamisen aiheita Korintissa. Näin hän kirjoittaa: "Minä kiitan aina teidän tähtenne Jumalaani siitä armosta, että Kristus Jeesus vaikuttaa teissä. Kristuksen yhteydessä te olette saaneet kaikkea rikkautta, niin tietoa kuin puhetaitoakin. Sanoma Kristuksesta on juurtunut lujasti teihin, ja teillä on armolahjojen koko rikkaus odottaessanne Herraamme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä". Paavali kiinnittää tässä huomiota

sellaiseen, mistä hän voi sanoa hyviä sanoja. Filippiiläisillekin hän kirjoitti samasta asiasta hän: "Ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunniotettavaa, mikä oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen".

Olen varma siitä, että kasvatuksemme ja opetuksemme jälki olisi perin toisenlaista, jos tällainen ohje saisi sijaa asenteissamme ja työssämme. Kyllä sen kai periaatteessa tiedämmekin, miten paljon parempiin tuloksiin kannustavalla ja rohkaisevalla otteella pääsee kuin arvostelulla ja virheisiin ja puutteellisuuksiin keskittymällä. Tuo tieto vain ei tahdo saada muotoa käytännön toimissa. Miksi niin mielellämme etsimme virheitä, osoitamme huonouksia, unohtamme vahvat puolet, lyömme lyttyyn sen sijaan että kannustaisimme.

Ehkä taustalla on perisuomalainen omanarvontunnon puute, jota niin mainiosti on kuvattu lauseella: "Minä en ole mitään, mutta sinä et kyllä sitäkään". Paavalin opetuksen perusteella on kyllä aivan oikein sanoa, ettei ihminen ole mitään. Jos nimitäin seurasi tarkkaan edellä luettua tekstiä, huomasi, ettei Paavali siinä itse asiassa kehu korinttilaisia vaan kiittää Jumalaa, joka heissä oli saanut niin paljon hyvää aikaan. Mutta ei sekään merkitse itsetunnon romuttamista. Siitä meillä on Paavalin oma esimerkki, kun hän totesi itsestään: "Mutta Jumalan armosta minä olen se mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole mennyt hukkaan. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä itse, vaan Jumalan armo, joka on ollut voimani".

Toisen ihmisen masentamiseen emme kuitenkaan saa Paavaliilta sen paremmin kuin muualtakkaan Raamatusta tukea.

Niinpä soisin Paavalin sanojen tärkeyttä kannustavan meitä kaikkia ajattelemaan — määrätietoisesti — sitä, mikä elämässä on hyvää ja kaunista. Niin kuin sitäkin, mikä lähimmäisissämme on kiitosta ansaitsevaa ja muutenkin kohdallaan. Ehkäpä voisimme kiittää jotakuta aivan vilpittömästi ja iloiten ja osoittaa, että oman perheen jäsen, työtoveri tai ystävä on meille tärkeä ja arvokas ihminen puutteineenkin ja virheineen,

JATKUU SIVULLA 2

JATKUUKO IMMANUEL-PERINNE?

Immanuel — Jumala meidän kanssamme — jouludraama sai toisena esitysvuonna entistäkin myönteisemmän vastaanoton nyt jo yli 3000 hengen yleisöltä. Esityksen tulevaisuus on kuitenkin vaakalaudalla, sillä opistolle taloudellinen vastuu hankkeesta on ollut kohtuuttoman raskas, eikä muitakaan merkittäviä osarahoittajia ole toistaiseksi löytynyt.

Immanuel -jouludraama toteutettiin myös menneenä jouluna opiston toimintana niin, että esityksen harjoitukset järjestettiin opiston kursseina. Kurssipäiviä oli 17 ja osanottajia enimmillään 40. Opisto toimi myös esityksen tuottajana, toisin sanoen rahoituksen kokoajan vaikeassa tehtävässä. Immanuelin menot ylittivät arvioitua vain noin tuhannella markalla päätyen 130 000 markan loppusummaan, tulopuolelle jäi sen sijaan lähes 60 000 markan alijäämä, kun toivottua määrärahaa sen paremmin julkisyhteisöjen kuin liikelaitostenkaan tukea ei ollut mahdollista saada.

Nyt kun lama uhkaa, niin vaikeudet rahoituksen saamisessa jatkossa näyttävät entistä suuremmilta. Kustannuksia leikataan joka puolella, mutta eikö juuri tässä tilanteessa olisi tärkeää tukea esitystä, jolla on merkitystä sekä evankelioivana tapahtumana että pienen kaupungin asukkaiden omanarvontuntoa kohottavana voimainponnistuksena?

Rahoituksesta käydään neuvotteluja jatkuvasti. Niiden päämääränä on löytää sellaisia tukijoita, jotka voisivat taata esityksen jatkon esimerkiksi noin 40–50 % rahoitusosuudella. Loppu voitaisiin kerätä erilaisilla tempauksilla, kampanjoilla ja satunnaisilla avustuksilla. Näihin jälkimmäisiin luetaan myös Immanuel -joulukortin myynti jatkossakin. Viime vuonna sitä

Joosef ja Maria matkalla kohti Betlehemiä. "On tulossa Kristuksen syntymän yö".

myytiin ilahduttavasti 25 000 markalla, josta kiitos kaikille kortteja ostaneille. Ensi jouluksi kortteihin on tulossa toinen kuvavaihtoehto.

Tärkeä merkitys tulee aiempien vuosien tapaan olemaan talokootyöllä ja materiaalilahjoituksilla, joita ilman jouludraaman toteuttaminen olisi ollut mahdotonta. Myös yhteistyö Nurmeksen kaupungin ja sekä ev.lut. et-

tä ortodoksisen seurakunnan kanssa on sujunut hyvin ja tulee jatkossakin olemaan yksi tukijalka Immanuelin valmistamisessa. Kaiken kaikkiaan draaman tekemistä ympäröi erittäin myönteinen ilmapiiri ja innostus niin toiselle sadalle nousevan esityksentekemiseen osallistuneen jou-

JATKUU SIVULLA 2

KANSANOPISTO KYLÄLLÄ PUOLI VUOSISATAA

Lipinlahden evankelinen opisto liittyy läheisesti sekä lapsuuden ja nuoruuden että myöhemmän ajan muistoihin. Olihan vanha Haikolan talo isän puolelta sukumme työssä, jossa isäni toimi ennen sotia epävirallisena "tilanhoitajana" oman maatilansa ohella Heikki-sedän ollessa 7-henkisen perheensä ainoa elosaoleva jäsen. Olin usein kansakoulua käydessäni yöstä "perihuoneessa", jossa mieleeni jäi kaapin päällä lasikuvun alla oleva Beethovenin kipsinen rintakuva. Ruokasalissa oli iso pyöreä pöytä ja Heikki-sedän huoneessa sohvalla nurkassa tapetissa tumma jälki; setä istui aina siinä samalla paikalla. Pirtissä valitsi hiljainen pyhäinen tunnelma, karjanhoitajia ja työmiehiä siellä kyllä asuskeli.

Kun talvisota syttyi, jäi Heikki-setä erikoisluvalla kotiinsa sillä ehdolla, että hänet vaaran uhatessa viedään turvaan Haikolan hyvillä hevosilla. Hänen kuolemansa sodan loppuvaiheessa päätti tämän maatilalla kohtalon. Muistan huutokaupan, jolla koko kodin irtaimisto hajosi eri puolille. Tuntui niin pahalta, enkä oikein ymmärtänyt, kuinka

niin voi käydä. Meklarina oli maatalousneuvoja Arvi Ikonen, joka toimi sittemmin kansanedustajana. Ei kotiväkeni edes ymmärtänyt huutaa yhtään huonekalua muistoksi. Vanhempani kertoivat, että Heikki-setä oli aikaisemmin pyytänyt perhettämme kokonaisuudessaan siirtymään Haikolaan asumaan ja viljelemään tilaa. Äiti ei suostunut jättämään kotiamme ja muuttamaan.

Uusi aikakausi koitti sitten Haikolan Riihisärkälle kansanopiston myötä. Jotkut sukulaiset eivät siitä pitäneet, mutta äitini sanoi, että kyllä sedät olisivat tyytyväisiä, sillä evankelisia seuroja oli Haikolan pirtissä ja pihamaalla pidetty aikaisemmin. Äitini sukulaiset olivat evankelisen liikkeen ystäviä. Kortelan ukki huolēhti ja kyseli opiston alkuvuoina: "Laulaakohan ne siellä Siionin Kannelta?" Hän itse luki Siionin Kanteleen tekstiä joka päivä. Sanansaattaja-lehti ja Kotimatka-julkaisu olivat aina hänen pöydällään. Haikolan tumma pirtti palveli aluksi luokkana ja juhlasalina, oppilaita ja opettajia asui kylälläni. Kotonani asui agronomi Aino Hatva

(myöh. Karjalainen) minun huoneessani. Näin opisto ja kylä toimivat yhdessä, talkoita pidettiin milloin minkin asian ympärillä nuoren opiston hyväksi. Pyhäiltöinä istuttiin uskollisesti kuuntelemassa toveri-iltojen ohjelmaa, joissa opistolaiset harjoittelivat esiintymistaitoa.

Kansanopisto oli meille kyläläisille "ikkuna avaraan maailmaan". Siellä vieraili tunnettuja pappeja ja piispoja, lähetysoimien saimme tietoa ja moni ulkomaalainen ihminen tuli tutuksi opiston kautta. Myöskin kansakoulun puolella oli aina suuri tapahtuma saada luokkaan kansan-

opiston vieraita. Lähetysjohtaja Tuure Vapaavuori esitti mieleenpainuvasti Kalle-strutsia ja lapsilla oli hauskaa. Oman kertomansa mukaan hän ei pystynyt edes kirkon saarnatuolissa paikoillaan, vaan hyppi strutsina kirkon käytäviä pitkin. Kodissani kävi milloin japanilaisia, milloin

Opistomme on toiminut Lipinlahden kylässä jo lähes puoli vuosisataa. Ensi vuoden alussa 7.—12. tammiukuuta vietetään 50-vuotisjuhla. Kuvassa saksalaisturisteja saapumassa Haikolan pirttiin.

UUSI EDUSTAJA JOHTOKUNTAAN

Teimme muutamia kysymyksiä Nurmeksens evankelisen opiston johtokunnan uudelle edustajalle Raimo Kempvaiselle. Hän kertoi seuraavaa:

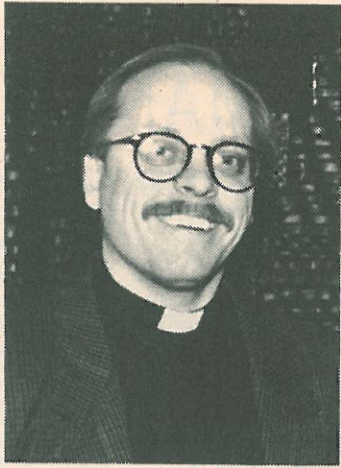
— Olen Kempvaisen Raimo ja toimin Nurmeksens ev.lut. seurakunnan toisen kappalaisen viran ensimmäisenä viranhaltijana. Kotoisin olen Kainuusta, Hyrynsalmelta, ja Nurmekseen olen kulkeutunut Helsingin ja Padasjoen kautta. Padasjoella tein myös papin töitä.

— Harrastuksista puhuttaessa tärkeysjärjestyksessä ensimmäisenä tulee liikunta. Kuulun nurmekselaiseen miesryhmään "Kunnottomat miehet", jonka tavoitteena on kunnan kohottaminen sekä ruumiillisessa että hengellisessä mielessä. Toiseksi tulevat autoremonttihommat, joiden virikkeenä on toiminut se seikka, että olen koko ikäni ajellut niin vanhoilla autoilla, että kädet ovat olleet vähintään kynnärpäitä myöten rassa. Ja kolmanneksi . . . papin homman on ympärivuorokautista, joten perhekin näyttää jäävän harrastukseksi.

— Opiston johtokunnan edustajana tähän tehtävään liittyä tällä hetkellä osallistuminen johtokunnan kokouksiin. Opiston henkilökunta odottaa jäseniltä, myös minulta, löytävän joitakin vereviä ideoita opiston kehittämiseksi.

— Yhteistyöni opiston kanssa alkoi kesällä -88 tultuani Nurmekseen ja tutustuttuani rehtori Kyllikki Tien-suuhun eräässä konsertissa. Sen jälkeen oli muutamia yhteisiä projekteja seurakunnan ja opiston välillä, joissa olen ollut mukana. Tuntiohjaajana olen työskennellyt opistolla syksyllä -89 ja keväällä -90 elämäntutkimustietoa opettaen. Myös Immanuelin ensimmäistä kurssia olen vetämässä raamatunopettajana.

— Yhteistyöstä opiston ja seurakunnan välillä käytännön tasolla voisin mainita esim. juhannustapah-

tuman, jolloin sekä seurakunta että opisto tuovat kumpikin oman panoksensa tapahtumaan. Samoin tämä Perhe ja ihmissuhteet -kurssi toteutetaan ensi syksynä jo kolmannen kerran ja siinä tehdään tiukkaa yhteistyötä.

— Evankelisesta opistosta tulee mieleeni se, että taustaltaan se on evankelisen liikkeen vaikutuspiirissä syntynyt opisto ja evankeliumi on siinä varmasti yksi perustekijä. Suunnitelmia opiston tulevaisuutta ajatellen on vaikea sanoa, mutta seurakunnan työntekijänä olen sitä mieltä, että yhteistyön suunnalla on kehittämisen mahdollisuuksia. Ja henkilökohtaisesti ajattelen, että minulla itselläni voi hyvinkin olla vaikutusta siihen, miten opisto tulevaisuudessa selviytyy satunnaisryhmien osalta. Eli voin seurakunnan työntekijänä vaikuttaa siihen, että jokin ulkopuolinen ryhmä, joka muutoin menisi muualle, tuleekin opistolle.

Toimittivat
Liisa, Satu, Klaus, Veikko

GARY — UUSI TYÖNTEKIJÄ

1. Mikä on nimesi?
— Gary John Williams.
2. Kuinka vanha olet?
— 27 vuotta.
3. Mikä olet ammatiltasi?
— Englannin kielen opettaja tällä hetkellä. Haluan kyllä myöhemmin opiskella lääketiedettä.
4. Mistä olet kotoisin ja missä olet syntynyt?
— Olen kotoisin Oxfordista. Olen myös syntynyt Oxfordissa, kotitalossa.
5. Kauanko olet ollut täällä Suomessa?
— Olen ollut täällä noin viisi ja puoli vuotta. Tulin kesäkuussa -85.
6. Haluatko takaisin Englantiin?
— En halua. Ainoa syy minkä takia haluan, on saadakseni opintoni loppuun.
— Miksi haluat olla Suomessa?
— Miksi? En minä tiedä. Pidän Suomesta . . . Suomen luonnosta, esimerkiksi.
7. Aiotko mennä johonkin muuhun maahan?
— En ole varma. Vuonna 1994 viimeistään aion suorittaa tutkintoni loppuun Englannissa. Sen jälkeen tulemme vaimoni kanssa takaisin Suomeen ja ehkä sitten menemme Kanadaan.
— Miksi Kanadaan?
— Me pidämme Kanadasta ja sen luonnosta, koska se on hyvin paljon samanlaista kuin Suomessa. Ja minä myös sen takia, koska siellä puhutaan englantia.
8. Missä muualla olet työskennellyt?
— Joensuun Vapaaopistossa, kahdessa lukiossa, Exel Ski -tehtaalla, Abloy-avain firmassa, Kiteen kansanopistossa ja nyt täällä opistolla.
— Mistä paikasta pidit eniten, jos nykyistä työpaikkaasi ei lasketa mukaan?
— Kiteen kansanopistosta pidin eniten, koska suurin osa oppilaista oli sellaisia parikymppisiä ja erittäin hyviä oppilaita.
9. Mitä ajattelet opistosta ja Nurmeksens alueesta yleensä?
— Hyviä puolia: Hyvä näköala

luokahuoneesta suoraan vaaralle. Erittäin hyvä ruoka ja majoitus. Ja opettajat ja oppilaat.

— Huonoja puolia: Busseja ei kulje ja jos niitä kulkee, ne ovat aina 20 minuuttia myöhässä. En pidä Nurmeksens kaupungista. Siellä ei ole oikein paljon mitään tekemistä. Onhan tietenkin paikkoja kuten Bomba ja Sotka. Bombasta pidän, mutta . . .

10. Kerro vähän englantilaisista kouluista?

— Siellä on niin kuin täälläkin, ala-aste 10—13 vuoteen ja sen jälkeen ollaan vähän niinkuin yläasteella 13—16 vuoteen, jonka jälkeen ei tarvitse jatkaa koulua. Koulua voi jatkaa samassa koulussa (vähän niinkuin lukiossa) kahdeksantoista ikävuoteen asti, mutta suurin osa oppilaista menee niin sanottuun "College of Further Education" nimiseen kouluun. Se on samanlaista jatko-opiskelua kuin edellisessä koulussa, mutta siellä sinua kohdellaan kuin aikuista. Jos jatkaa opintojaan ei tarvitse pitää koulupukua niinkuin muiden. Minun koulupukuni oli seuraavanlainen: musta takki, harmaa villapaita, valkoinen kauluspaita, mustat housut ja kengät ja kravatti. Meillä oli myös urheiluasut: punainen t-paita, valkoiset shortsit, punaiset

- sukat ja valkoiset lenkkarit.
11. Onko sinulla sisarusia?
— On yksi veli, Daren, 24 vuotta.
  12. Entä vanhemmat?
— Vanhempani ovat eronneet. Isäni on rakennustarkastaja ja äitini on apteekissa töissä. Asuin äitini kanssa silloin kun vielä asuin Englannissa.
  13. Harrastukset?
— Kuuntelen musiikkia ja luen kirjoja (kauhu-, tiede-, vitsi- ja lääketieteellisiä kirjoja), squash, pyöräily ja uinti.
  14. Lempiruoka?
— Kiinalainen. Teen sitä itse, mutta en Suomessa kovinkaan usein, koska se on kallista tehdä.
  15. Onko sinulla lemmikkejä?
— Meillä oli ennen kissa, mutta annoimme sen vaimoni vanhemmille. Voin kyllä kaydä katsomassa sitä silloin kun haluan, joten kai minulla jollakin tavalla on lemmikki.
  16. Opetatko muita kuin meitä matkailuryhmäläisiä?
— Nurmeksens kansalaisopistossa kuuuta naista. He puhuvat todella paljon, enkä meinaa koskaan päästää tunnilta pois.
  17. Minkälaisiksi itsesi kuvailisit?
— Olen erittäin ylipainoinen. Minun pitäisi saada painoini putoamaan 80 kiloon (painan nyt noin 130). Käyn lääkäriä kerran kuussa ja hän yrittää auttaa minua saamaan painoini alas. Olen myös erittäin ujo ihminen. Ujouteni yritän peittää huumorilla.
  18. Onko sinulla unelmia tai uneksitko mistään?
— Unelmoin siitä, että vaimollani ja minulla olisi sen verran tarpeeksi rahaa, ettei meillä olisi rahaongelmia. Se on hyvin realistinen unelma. Unelmoin myös siitä, että sitten kun olen vanha ja eläkkeellä, en olisi yksinäinen niinkuin monet vanhuksat nykypäivänä ovat.
  19. Pelkäätkö mitään?
— Pimeää ja lentämistä.
  20. Onko sinulla mitään lisättävää?
— Joo, on. Saanko mennä jo?

Sannamari, Kati, Arja, Maria

JATKOJA ETUSIVULTA A

jollaisista emme itsekään taida olla aivan vapaita.

Ja voisimme tänään luopua omanikin vajavaisuutemme tuijottamisesta ja iloista kiittää Jumalaa siitä, että hän huoli rakkautensa piiriin meidänkin ja antaa armonsa vaikuttaa myös meissä niitä hyviä asioita, joita Paavali kirjasi korinttilaisissa havainneensa.

Rukoilemme William Barclayn "Arjen askelissa" -rukouksen sanoin: Jumala, Isäni, kiitos mailmasta, jossa elän. Kiitos kaikesta kauniista, kaikesta mielenkiintoisesta, kaikista

hyödyllisistä asioista. Kiitos elämästä, jonka olet minulle antanut. Kiitos ruumiista, jolla toimin, järjestä, jolla ajattelen, muistista, jolla talletan asioita, sydämeistä, jolla rakastan. Kiitos, että annoit minulle niin monia asioita nautittaviksi, niin monia asioita opittaviksi, niin monia asioita tehtäviksi, niin monia asioita rakastettaviksi. Auta etten tekisi koskaan sellaista, mikä rumentaisi maailmaa tai saisi ihmiset murheelliseksi. Auta minua tuomaan jotakin lisää maailman kauneuteen ja maailman iloon. Jeesuksen Kristuksen, Herrani tähden. Aamen".

Radion aamuhartaus
Kyllikki Tiensuu

JATKOJA ETUSIVULTA B

kon, hanketta tavalla tai toisella tukeneidenkin piirissä. Tosiasia vain on, että esityksen tekemiseen olisi myös löydettävä vuosittain lähes 120.000 mk selvää rahaa.

Ensi joulua ajatellen tilanne ei siis näytä kovin lohdulliselta. Tarvittavasta summasta tiedossa on vain ev.lut. seurakunnan myöntämä 5 000 markkaa ja yksi kolehti sekä läänin taidetoimikunnalta tulossa oleva 5 000

markan avustus. Nurmeksens kaupungin osuus näyttää käytyjen neuvottelujen perusteella jäävän tänä vuonna työapuun eikä seurakunnankaan suunnalta ole luvassa em. määrää enempää. Kun opiston mahdollisuudet olla mukana rajoittuvat tästä lähtien vain kirkkodraamakoulutuksen järjestämiseen, ollaan todella kiperässä tilanteessa.

Kaikesta huolimatta Immanuel -jouludraaman saama vastaanotto kannustaa jatkamaan sen tekemistä tulevinakin vuosina. Kun ympäri valtakuntaa eri

lehdissä ilmestynyt uutinen puhuu Nurmeksesta "Suomen Betleheminä", kun katsojen joukossa ollut Yhdysvaltain suurlähetystö virkailija vertaa Immanuelia Oberammergaun kärsimysnäytelmään ja kun esityksen nähneet tulevat kadulla kiittämään näkemästään, on vaikeaa olla jatkamatta.

Ensi jouluna esityksen toteuttamiseksi on kaikkien asiaa tärkeänä pitävien tuki tarpeen. Immanuelia voi tukea NEO:n prijektiitille P-K:n SP Nurmeksens 465226-21395.

intialaisia vieraita. Rovasti Kristian Tammio kulki kolme vuorokautta intialaisen tohtori Chittaranjan Das'in kintereillä, mutta ei saanut kertomansa mukaan tätä oppinutta hindua kääntymään kristinuskoon. Piispa Eino Sormusen käynti opistolla oli suurttapaus, kaikki istuinpaikat täyttyivät. Piispa istui juhlasalin korokkeella ja hänen isällinen mukkea olemuksena vaikutti kuulijoihin niin, että he lumouneina seurasivat hänen muotokunista ja syvällistä esitystään. Piispan kaunokirjalliset teokset kuluivat kansan käsissä. Muistan pari tarinaa hänestä. Piispalle valmistettiin pidot parhaan mukaan, mutta hän otti vain yhden pienen pikkuleivän syödäkseen. Nurmeksenslainen autoilija kuljetti kerran piispaa, joka esittäytyi: "Eino Sormunen". Autoilija vastasi: "Eino Sormunen". Tämä kaimakasku huvitti piispaa kovasti.

Opiston alkajaisjuhlat, toveripäivät ym. kestivät pari päivää: oli aamu-, päivä- ja iltajuhlaa ja yhä vain jaksettiin istua ja seurata ohjelmaa. Juhannuksen tienoilla opistolaiset tekivät matkan Etelä-Suomeen, jolloin monesti olin mukana ja sain kierrellä sellaisissa paikoissa, joihin en yksin olisi päässyt. Kerran oli viikon matka toukokuussa; kierret-

tiin kaikki eteläisen Suomen evankeliset opistot ja esitettiin kuorolaulua jopa kahdesti päivässä. Muistan siltä matkalta karmean tapauksen Kallion kirkosta. Sovittiin kanttorin kanssa, että hän antaa ylhäältä urkuparvelta äännet kuorolle, joka lauloi alhaalla kuorissa. Oli tarkoitus laulaa kolme laulua, mutta pastori Lauri Koskeniemi määräsi viime hetkellä laulettavaksi vain yhden laulun ja äänenantaja antoi uruista väärän laulun alkusävellet. Olin kuoronjohtajana aika kiusaantunut alhaalla ilman sävelrautaa, kun piti huudella huomautuksia urkuparvelle.

Kesäisin ja talvisin tehtiin lähiseuduilla opistoa tutuksi ja kerättiin varoja, esitettiin ohjelmaa ja laulettiin. Olin mukana Mujejärven polkupyöräretkellä, hiihtomatalla Pielsisen yli Vuokoon, moottoriveneellä Paalasmaahan jne. Kesällä pidettiin äitileirejä, jolloin toimin virsilautuntien säestäjänä, talvella olin muutamina vuosina musiikki-kerhon vetäjänä ja kuoronjohtajana, kerran puoli vuotta johtajatar-Helvin Japaninmatkan aikana voimistelutuntien ja lautuntien pitäjänä. Olipa eräänä vuonna kansakoulukerhokin kerran viikossa sellaisille oppilaille, joilla ei ollut kansakoulun päästötodistusta.

Kesäisin opisto on jo pitkän aikaa toiminut minun yliopistonani. Olen saanut kuunnella eri alojen professorien, tohtoreiden ja kirjailijoiden luentoja. Joka kurssilta olen saanut virikkeitä, olen etsinyt aina sen kirjalilian, joka on esittäytynyt, kirjat hyllystäni ja uudella innolla niitä tutkinut. Huokasin kerran rehtori-tohtori-Kyllikille tehtyäni pari hömppä-risteilymatkaa, kuinka ihanaa on tulla takaisin kuuntelamaan kunnan luentoja oman kylän yliopistoon. Olen saanut kesäkurssilla retkeillä pitkin maakuntaa, tutustua uusiin ihmisiin ja moneen opiston uskolliseen ystävään muualta Suomesta. Moni etelän ihminen palaa uudelleen ja uudelleen kurssille Kohtavaaraan.

Olen ollut aivan etuoikeutettussa asemassa tässä opiston naapurina. Isäni oli aikoinaan opiston johtokunnan puheenjohtaja, joten jo silloin sain kuulua aivan kuin opistoperheeseen. Kylläiltiin, muistettiin nimi- ja syntymäpäivät, tehtiin kaikissa illanistujaisissa käsitöitä, ihmisillä oli enemmän aikaa toisilleen. Kodikkaita hetkiä vietettiin yhä hyvin Helvin, Aunen ja Hilma-tädin kodeissa kuin Salomaan, Urjanheimon, Karikon ja Nenosen perheitten parissa.

Kansakoulun kevätjuhlan jälkeen meillä oli opettajatoverini Raunin kanssa tapana mennä Salomaan perheen luo päiväkahville, jolloin siellä laulettiin ja soitettiin meille hassua laulua: "Kaksi kisällä kerran... he olit kesälomal!". Olen saanut myöskin tottua esiintymiseen kuten alkuaikojen oppilaat toverilloissa, sillä monet monituiset kerrat olen saanut jännittää kanttorin tuoliilla jumalanpalveluksissa ja kuoron edessä opiston juhlasalissa.

Paljon kasvoja, opettajien ja oppilaiden, on mielessä. Surulliset tapahtumat, lasten hukkumiset, opistorakennuksen palo, opettajien vaihtumiset ja lähti-äisjuhlat kuuluvat siihen viiteen kymmeneen vuoteen.

Kyläläiset ovat niin tottuneet opistoonsa, ettei sinne mennä niin usein kuin alkuaikoina; on tulleet televisiot ja autot ja monet muut ihmeet. Opiston ohjelma on muuttunut enemmän teoreettiseksi ja ylioppilastasoiseksi ajan hengen mukaan. Kurssit ovat lyhyet, joten kylä ja opiskelijat eivät tule tutuiksi kuten aikoinaan. Opisto on kuitenkin nykyisinkin tarjonnut kyläläisille paikan erilaisille juhlille, kerhoille ja tapahtumille. Kylän naiset helskyttävät jatkuvasti kangaspuita opiston kutomossa, Li-

pottaret-kuoro on kokoontunut jo kolmetoista vuotta opiston juhlasaliin laulamaan, on pidetty puutyökerhoja ja ompelukurssuja. Parhaillaan on menossa perjantain perinnepiiri opiston tukemana ja myötäelämänä sekä lasten kiertävä päiväkotit.

Vivat academia, vivant profesores — eläköön "yliopisto", eläkööt opettajat.

LIPIN- LAHTE- LAISET

Muistelu- ja talkookurssi opistolla 12.—15.3.1991. Kaikki entiset opiskelijat ja kyläläiset, naapurit ja opiston asioita eri vuosikymmeniltä muistavat henkilöt tervetuloa valmistamaan historiikkia ja opiston 50-vuotisujuhla.

Kokoonnumme päivittäin klo 9—17. Voit tulla myös lyhyemmäksi ajaksi: päiväksi tai muutamaksi tuokioksi.

Tule nauttimaan yhdessäolosta ja vapaasta yöspidosta.

KÄVIMME ANTALYASSA

Torstai 15.11.1990

Opintomatkamme Antalyaan alkoi keskiviikkoiltana 14.11., kun lähdimme Kohtavaarasta yöjunalla kohti Helsinkiä -10°C:n pakkasessa. Aamulla olimme perillä Helsingissä ja suunnistimme ensin syömään. Vapaata aikaa oli muutama tunti ja se kului nopeasti kauppoissa kierrellessä. Helsinki-Vantaan lentokentälle koonnuimme hyvissä ajoin niin, että kerkesimme tutustua lentokentän tax-free -valikoimiin.

Turkin lentoyhtiön kone lähti kohti Istanbulia klo 16.20 ja matkalla meille tarjottiin lämmin ateria. Istanbulissa oli välilasku jossa vaihdoimme konetta ja odotelimme reilun tunnin lentokentän kansainväliseen tunnelmaan tutustuen.

Kone Antalyaan lähti n. klo 21.30 ja reilun tunnin päästä laskeuduimme Etelä-Turkkiin. Antalyan lentokentällä meidät tervetulleiksi oppaamme Airi Tepsa, joka myös ohjasi meidät matkatavaroinemme bussiin jolla hurjastelimme motelli Cappadokiaan. Matkan aikana saimme tietoa motellistamme ja lyhyen esittelyn matkakohteestamme Antalyasta. Koska kello oli motelliin päästyämme jo lähempänä puoltayötä, nukahdimme melkein heti huoneisiin majoittuamme.

Perjantai 16.11.

Hyvin nukutun yön jälkeen nousimme jo kahdeksan kieppeillä tutustumaan motelliin ympäristöön. Motellimme sijaitsi n. 11 km Antalyan keskustasta ostoskeskuksen ja kahden viiden tähden hotellin naapurissa. Välimeren rantakaan ei ollut enempää kuin 200 m. Puolenpäivän tienoilla oli varsinainen informaatiotilaisuus, ja sen jälkeen lähdimme kiertoajelulle. Kohdeena oli Düdenin vesiputousten lisäksi Antalyan museo, sekä tietysti itse kaupunki johon tutustuimme oppaamme Airin johdolla myös kävel-

len. Näin saimme mukavan tuntu- man turkkilaiseen katuelämään. Airi opasti meitä myös sikäläisiin kaupankäyntiperinteisiin, ja ne, jotka jaksivat, lähtivät heti tutustumaan basareihin. Toiset palasivat retkibussilla motelliin noin klo 18.00. Iltaohjelma oli vapaa, ja sen vietti itsekukin miten parhaaksi näki. Lähistön hotellit tarjosivat korkeatasoisia illallispaikkoja, mutta keskustaankin pääsi vaivattomasti edullisella taksilla, ja kyyti oli taatusti nopea.

Lauantai 17.11.

Aamu valkeni — aivan kuten edellisenkin — aurinkoisena ja helteisena. Eli siis mainiot mahdollisuudet rantaelämän viettoon, varsinkin kun varsinainen turistesesonin jo mentyä ohi oli rannalla runsaasti tilaa. Välimeren vesi oli Turkin etelärannikolla vielä puhdasta ja marraskuussakin sen vesi oli lämmintä +22°C.

Koska koko päivä oli vapaa, lähdimme ostoksille kaupungille. Suomalaisille edullinen hintataso ja Turkin liiran edullinen kurssi saivat monet meistä suunnistamaan kohti nahkaja kultakauppoja. Tinkiminenkin alkoi jo sujua. Olimme myös tulleet tutuksi Turkin rahayksikön, liiran kanssa. Sikäläisen inflaation vuoksi kuljettelimme lompakoissamme jopa satoja tuhansia liiroja.

Illalla me oppilaat lähdimme tutustumaan Antalyan kenties loisteliaimman hotellin "Sheraton Voyager":n iltaohjelmiin. Se olikin kokemisen arvoinen hotelli; Sheratonissa turistista pidetään huolta turkkilaisella lämmöllä.

Sunnuntai 18.11.

Sunnuntaiamuna nukuimme hiukan pitempään mutta ehdimme pariksi tunniksi auringonottoonkin ennen hotelleihin tutustumista. Klo 13.30 kävelimme melkoisessa helteessä motellimme lähellä sijainnee-

seen hotelli Ofoon. Tutustuimme tavanomaisten huoneiden lisäksi korkeatasoisiin sviitteihin, jotka sijait- sivat ylimmissä kerroksissa. Näköala Välimerelle oli huikaiseva.

Toinen viiden tähden hotelli, johon tutustuimme, oli hotelli Sera. Sera oli mielestämme viihtyisämmän rakennettu ja sisustettu. Hotelliin oma uimaranta, monipuoliset ulkotilat, viehättävä puutarha ja meille tarjottu päivällinen saivat täydet pisteet.

Klo 19.00 piti oppaamme Airi mielenkiintoisen luennon matkappa- pan työstä. Saimme myös tehdä omia kysymyksiä, joihin Airi asiantuntevasti vastaili.

Me oppilaat olimme uimarannalla tutustuneet muutamiiin paikallisiin nuoriin joiden kanssa vietimme tämän illan. Oli mielenkiintoista tutustua esim. sikäläiseen versioon pizzeriasta.

Maanantai 19.11.

Koska luvassa oli jälleen vapaata, menimme kaupunkiin ostoksille. Antalyan keskusta ja basaarit tulivat tutuksi. Selkä vääränä raahasimme ostoksiamme, mutta emme unohtaneet ostaa ns. maailman merkkejäkään. Puseron etumukseen kiinnitetty krokotiilimerkki ei ehkä ollut kuitenkaan aidouden tae.

Kaupungilla huomasimme että Antalyaan rantautuneiden kahden U.S.A:n laivaston aluksen miehistöt olivat jo aloittaneet viikon kestävä lomanviettonsa ennen Persianlahdelle menoa. Siihen asti olimme puh- neet paikallisten kanssa melko paljon saksaa, mutta nyt saimmekin tilaisuuden käyttää englannin kielen taitojamme. Syy siihen miksi Antalyassa osataan suhteellisen paljon saksaa on saksalaisten turistien suuri määrä. Maanantai-illan infon jälkeen oli vapaan illanvieton vuoro. Se lop- pui valitettavasti melko lyhyen: maanantai-iltainen discot sulkevat

ovenssa Turkissa kuulemma aina aikaisemmin kuin muina iltoina, jopa tunti puolenyön jälkeen.

Tiistai 20.11.

Tiistai oli retkipäivämme. Bussi lähti motelliin edestä jo klo 8.10, joten taisipa joitakin hieman väsyttää.

Ajoimme bussilla maaseudulle kahteen antiikin ajan rauniokaupunkiin Pergeen ja Aspendokseen. Matkan aikana Airi kertoi vielä lisää Turkista, esim. sen koululaituksesta ja politiikasta.

Kummassakin kaupungissa kiertelimme Airin johdolla. Saimme kuulla niiden historiasta ja siitä kuinka alueitten arkeologisia tutkimuksia on soritettu. Vaikuttavin nähtävyys oli epäilemättä Aspendoksen hyvin säilynyt amfiteatteri jossa on istumapaikkoja n. 15 000 hengelle. Mielenkiintoa herätti myös Aspendoksen lähellä sijaitseva nykyaikainen koruk- kus, jossa on mahdollisuus seurata korujen valmistusta ja ostaa niitä. Valikoimat olivat todella monipuoliset.

Sää oli muuttunut pilvisemmäksi, ja kun söimme aitoa turkkilaista ateriaa joen rannalla sijainneessa ravintolassa, tuli melkoinen ukkoskuuro. Onneksi se ei kestänyt pitkään; ateria- n jälkeen palasimme motelliin n. klo 13.30 ja sade oli jo lakannut. Vaikka takana oli jo muutaman tunnin kävely, jaksomme mennä taas ostoksille. Postikortitkin saimme viimein postitettua.

Iltaa kohti vain piristyi, suunnistimme taas koko porukalla kaupunkiin. Taisivatpa opettajatkin vil- lahtaa Sheratonin discon ovelta.

Keskiviikko 21.11.

Päivä valkeni taas aurinkoisena. Klo 9.30 lähdimme vierailemaan Antalyan turismin ja hotellijohdon yli-

opistossa. Tutustuminen paikallisten opiskeluun oli todella mielenkiintoista, ja olisi mieli tehnyt seurata enem- män heidän oppituntejaan. Valitettavasti aika kuitenkin loppui kesken. Olimme valmistaneet ennen matkaa diasarjan Suomesta ja esitimme sen opiskelijoille. He olivatkin kiinnostuneita Suomesta ja esittivät meille vielä lisäkysymyksiä, jotka vaihtelivat metsänhoidosta suomalaisten keskipalkkaan.

Yliopistovierailun jälkeen oli mikrofoniharjoittelun vuoro. Bussi ajoi maaseudun kautta kaupunkiin ja jokainen sai harjoitella opastusta joko papereista tai ilman. Oppaamme Airi arvioi suorituksiamme ja antoi hyviä, asiantuntevia neuvoja. Mikrofoniharjoitukset menivät ihan hyvin, vaikka bussissa olikin melkoisen kuuma. Keskiviikkoilta oli viimeinen iltamme Antalyassa joten ennen il- lanviettoa oli jo aloitettava matkatar- voinen pakkaaminen.

Torstai 22.11.

Lähtöaamun herätys, niille jotka olivat nukkuneet, oli melko aikainen: n. klo 3.50. Aamiaisen jälkeen kannoimme tavarat bussiin ja ajoimme Antalyan lentokentälle. Vielä ennen lähtöselvitystä saimme Airin ohjeet kotimatkaa koskien.

Kone Antalyasta lähti n. klo 6.30, juuri kun aurinko alkoi nousta. Tuskin oli kone ehtinyt irtautua maasta kun jo aloimme ikävöidä takaisin. Istanbulissa vaihdoimme taas konetta, ostimme viimeiset verovapaat tuliais- set ja klo 10.15 suuntasimme matkamme kohti pohjoista. Vajaan viiden tunnin lennon jälkeen kone laskeutui talviseen Helsinkiin; laskupor- tailakin oli melkein 15 cm lunta. Muistelimme kaihoten Antalyan pal- mupuita ja Välimeren turkoosinvä- risiä aaltoja.

NURMEKSEN EVANKELISEN OPISTON TOVERILIITTO ry:n

TOIMINTAKERTOMUS

KAUDELTA 1990—1991

YLEISTÄ

Toveriliiton toiminta keskittyi loma-aitan ja saarimökkien vuokraamiseen, tiettyjen juhlien järjestämiseen sekä Pirtin Viestin julkaisemiseen ja opiston tukemiseen.

HALLTUS

Toveriliiton hallitukseen kuuluu kuusi vaaleilla valittua jäsentä sekä opiston rehtori ja vararehtori.

Hallituksen vaaleilla valitut jäsenet ovat Kielo Jänönen, Paavo Kukkonen, Niilo Kunnasranta, Sirkka Meriläinen, Kauko Tolvanen ja Tiina Launonen.

Opistoa hallituksessa edustivat rehtori Kyllikki Tiensuu, vs-rehtori Sirkka Pulli ja vararehtori Maija-Liisa Pasanen.

Kuluneena toimintakautena hallituksen puheenjohtajana toimi Sirkka Meriläinen, sihteerinä Paavo Kukkonen ja rahastonhoitajana Vesa Kaskinen.

JUHLATOIMINTA

Toveripäivät järjestettiin perintein mukaan marianpäivänä. Toveripäivien erikoisvieraita 40, 30, 20 ja 10 vuoden takaa ei ollut kovin runsaasti.

Juhannusjuhla järjestettiin toistamiseen yhdessä seurakunnan kanssa. Juhlat avasi toveriliiton hallituksen puheenjohtaja Sirkka Meriläinen. Juhlapuheen piti kouluneuvos M.O. Karttunen ja päätöspuheen rehtori Kyllikki Tiensuu. Terveisiä lähetyskentiltä toi Pirkko Igendia lapsineen. Juhlaan osallistui kuntokursillaisten ja seurakuntanuorten lisäksi noin 200 henkeä.

Toveriliittolaisia ja opiston ystäviä lähti Kuumosta ja opistolta Hämeenlinnaan evankeliumijuhlille bussilas- tillinen.

Opistolaispäivät, jotka yleensä järjestetään Kuumon Paloniemessä, pidettiin opistolla ja juhlia jatkettiin Kuumossa.

TALKOOT

Saarimökkien ja aitan ympäristön siivoustalkoot pidettiin opistolaisvoimin.

Pitkin kesää saatiin talkoapua Niilo Naskalilta. Saarimökkien polttopuut on hankkinut Viljami Pesonen Olavi Alatalon kanssa.

MATKAILU-TOIMINTA

Toveriliiton toiminnan rahoitus perustuu loma-aitan ja saarimökkien vuokraamiseen.

Honkasaaren uutta mökkiä vuokraattiin turisteille 8 viikoksi ja vanhaa mökkiä 12 viikoksi. Tulosta pidämme tyydyttävänä.

Toveriliiton tiloissa majoittui vuoden 1990 aikana 275 henkeä, ja majoitusvuorokausien määrä 1319 oli hieman edellisvuotta alaisempi.

Aittaa käytettiin asuntolan syksyisen remontin ajan opiskelijojen majoitukseen.

Lisäksi kannattaa korostaa, että osa matkailijoista käyttää hyväkseen opiston ruokapalveluja, joten opistoalueelle jää rahaa huomattavasti enemmän kuin toveriliiton tileistä voi päätellä.

PIRTIN VIESTI

Toveriliiton julkaisua Pirtin Viestiä on toimitettu kolme numeroa.

HANKINTOJA

Saarimökkejä varten hankittiin uusi vene. Saarimökkeihin ostettiin vuodevaatteita.

Toveriliitto lahjoitti opistolle soit- timen ja erilaisia pelejä opiskelijoi- den viihteeksi yhteensä lähes 3000 markalla.

TALOUS

Toveriliiton rahatilanne parani kuluneena toimintakautena, sillä toveriliit- to ei kuluneena toimintakautena ryhtynyt mihinkään suuriin raken- nushankkeisiin.

Mökkejä on vuokrattu suoraan opistolta ja Pohjois-Karjalan Matka- toimiston kautta.

Yhdistyksen talous on tyydyttävässä tilassa.

Nurmeksessa 27.2.1991

TOVERILIITON HALLITUS

NURMEKSEN EVANKELISEN OPISTON TOVERILIITTO ry:n

TOIMINTASUUNNITELMA

KAUDEKSI 1991—1992

RAKENTAMINEN

Toveriliitolla on hallinnassaan 6-huoneinen aittarakennus ja Haikolan alakerrassa kesällä 1989 korjat- tu sauna sekä kaksi lomamökkiä Honkasaarella.

Uusista rakennushankkeista ei ole päätetty, mutta uuden rantasaunan rakentamisesta on keskusteltu monis- sa kokouksissa.

Toveriliitolla on ollut suunnitelmissa Haikolan Pirtin entistäminen. Tätä hanketta siirretään tuonnemmaksi, sillä pirtti ja veistosali on edelleen opiston uuden taideryhmän käytössä.

TALKOOPÄIVÄ

Toveriliitto järjestää siivoustalkoot lomamökeillä ja aitan ympäristössä toukokuun 29. päivänä 1991. Ter- vetulua!

JUHLAT

Juhannusjuhlat järjestetään aatto- na 21.6.1991 "Kesän teamkurssin" ja Nurmeksien ev.lut. seurakunnan kanssa.

Kesän raamattu- ja lähetyspäivät ("Kuhmon päivät") järjestetään opis- tolla 9.—10.8 ja Kuumossa 11.8.1991. Vuoden 1991 Evankeliumijuhlat pidetään Kauhajoella 28.—30.6. Toi- vomme toveriliittolaisten runsasta osanottoa. Linja-autokuljetus järjes- tetään Kuumosta ja opistolta.

Seuraavat toveripäivät järjestetään opistolla marianpäivänä 22.3.1992. Toveriliiton vuosikokous pidetään to- veripäivien yhteydessä, minkä jälkeen seuraa jumalanpalvelus ja päiväjuh- la. Toivomme juhlakurssi ja 11.—12. tammikuuta juhlaseminaari.

Tervetuloa kaikki toveriliittolaiset juhliimaan opistoa.

PIRTIN VIESTI

Toveriliiton lehtä Pirtin Viestiä jul- kaisaan sääntöjen määräämällä ta- valla.

TOVERILIITON TALOUS

Toveriliitto saa tulonsa aitan ja lo- mamökkien vuokrauksesta. Tämän hetken (1.3.) tietojen mukaan toveri- liiton mökit on vuokrattu 10 viikoksi. Lisäksi vanha mökki on ollut vuokralla vuoden alun ja uudessakin mökissä on ollut vieraita viikon ajan.

Toveriliiton hallitus esittää, että to- veriliitto avustaisi 50-vuotiasta opis- toa enintään 8000 markalla hank- kimalla opiston kaipaamia välineitä. Toveriliiton talous on tyydyttävässä kunnossa ja kehittyvä nykynäkymien mukaan myönteisesti.

Nurmeksessa helmikuun 27. päi- vänä 1991

TOVERILIITON HALLITUS

Nurmeksien ev. opiston toveriliitto ry.

TUOSLASKELMA 1.1.1990—31.12.1990

		Edellinen tilikausi
VARSINAINEN TOIMINTA		
tuotot	34653,85	45190,50
kulut	-19602,90	-18826,65
varsinainen toiminta	15050,95	26364,45
VARAINHANKINTA		
tuotot	2425,59	2915,58
varainhankinta	2425,59	2915,58
MUUT TUOTOT JA KULUT		
POISTOT	- 9280,00	- 9693,65
YLIJÄÄMÄ	8196,54	19586,38

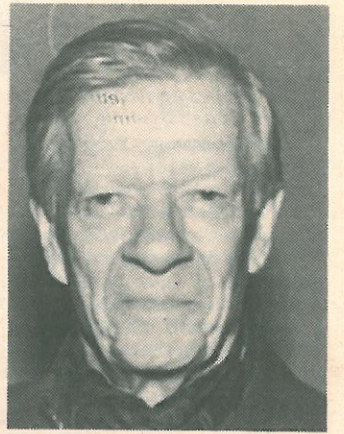
TASE 31.12.1990

VASTAAVAA		
rahoitusomaisuus		
rahat ja pankkisaamiset	40401,22	22665,03
KÄYTTÖOMAISUUS		
kiinteistöt	133989,00	141039,00
irtaimisto	12642,00	12872,00
käyttöomaisuus	146631,00	153911,00
RAHASTOT		
VASTAAVAA	yhteensä 191950,57	181037,87
VASTATTAVAA		
vieras pääoma		
lyhytaikainen	4485,50	2225,85
RAHASTOT	4918,35	4461,84
OMA PÄÄOMA		
VASTATTAVAA	yhteensä 191950,57	181037,87

ENNAKKOTIETOJA KURSSEISTA 1991

- Tekstiili- ja taideaineiden linjan** kuvataideryhmän opetus toteutetaan tänä keväänä kurssiketjuna siten, että osallistua voi joko koko 12 viikon ajan tai vain haluamalleen viikolle. Edessä ovat vielä:
- 4.3.-8.3. **Värioppi, pikapiirustus**, opettajina taiteilijat Annukka 12.3.-16.3. Laine ja Tatsuo Hoshika; kurssi tällä hetkellä täynnä, mutta peruutuspaikkoja voi kysyä.
- 18.3.-23.3. **Öljyvärimaalaus I**, opettajana taiteilija Päivi Simola; kurssi täynnä, mutta peruutuspaikkoja voi kysyä.
- 2.4.- 6.4. **Kirjan kuvitus**, opettajana taiteilija Anu Vanas; kurssi on täynnä, mutta peruutuspaikkoja voi kysyä.
- 8.4.-12.4. **Silkki- ja maalaus**, opettajana Ulla Kortelainen
- 15.4.-20.4. **Öljyvärimaalaus II**, opettajana Päivi Simola.
- 22.4.-27.4. **Keramiikka**, opettajana taiteilija Arja Tiainen.
- 29.4.- 3.5. **Kankaanpainanta**, opettajana Minna Kätkönen.
- 12.3.-15.3. **Historian havinaa -kursilla** jatketaan talkootyönä opiston 50-vuotijuhlan valmistelua, kerätään tietoja opiston vaiheista ja viimeistellään leikekirjoja. Mukana mm. Helvi Valkonen, Paavo Kukkonen, Tuovi Ikonen ja Kyllikki Tiensuu.
- 15.3.-17.3. **Raamattu- ja lähetykskurssi, joka päättyy toveripäiviin.** Lähetyksen asiantuntijana toveriliittolainen Japanilähti Hilda Piirainen. Mukana myös Toivo Salomaa, Helvi Valkonen ja teologian opiskelija Hannu Lehtinen sekä opiston oma väki.
- 25.3.-31.3. **Hiljaisen viikon kursilla** seurataan lehtori Toini Härman opastuksella Juhannuksen evankeliumin mukaista kärsimyshistoriaa, osallistutaan Nurmeksen seurakunnan hiljaisen viikon tapahtumiin ja Johannes-passion esitykseen Kuopion tuomiokirkossa; retiriittiin opastaa pastori Jukka Koivusalo. Kirjallisuustuokiossa keskustellaan Mika Waltarin teoksesta Feliks onnellinen. Kärsimysviikon ja pääsiäisen musiikkia. Yksinkertaiset paastonajan ateriat.
- 2.4.-26.4. **Kielikurssi aikuisille, saksa tai ruotsi.**
- 6.5.-31.5. **Kielikurssi aikuisille, englanti.** Kielikurssit tähtäävät käytännön kielitaidon kohentamiseen. Ne on tarkoitettu työelämässä oleville, peruskoulutaidon (keskikoulu, lukio) omaaville aikuisille. Kurssilla on opetusta vähintään 5 tuntia päivässä; lisäksi on mahdollisuus omaehtoiseen työskentelyyn (vieraskielisten lehtien ja kirjallisuuden lukemiseen, kielistudionauhojen kuunteluun yms.) Kurssin hinta on 400 mk/viikko; se sisältää opetuksen ja täysihoidon. Niillä, jotka osallistuvat koko 8 viikon ajan, on normaalin opintotuen lisäksi mahdollisuus saada tiettyin edellytyksin aikuisten opintotukea.
- 19.4.-21.4. **Luovan ilmaisun kurssi**, ohjaajana Juha Iso-Aho.
- 26.4.-28.4. **Näyttelijätyön kurssi**, mukana Juha Iso-Aho.
- 17.5.-19.5. **Hiljaisuuden messu -kursilla** ohjaajana Lilja Kinnunen-Riipinen. Mukana myös Morsinko-ryhmä Rovaniemeltä ja pastorina Raimo Kemppainen Nurmeksessa. Hiljaisuuden messu on myös Nurmeksessa tänä viikonloppuna pidettävien maastokuoksen SM-kilpailujen ohjelmassa.
- 27.5.-28.5. **Kirkkoherranvirastojen työntekijöiden kurssi** toteutetaan yhteistyössä tuomiokapitulin kanssa.
- 27.5.-31.5. **Opiston oman henkilökunnan koulutuspäivät.**
- 3.6.- 7.6. **Ympäristönsuojelun kenttäkurssi** toteutetaan yhdessä Turun yliopiston täydennyskoulutuskeskuksen kanssa. Kurssi liittyy ympäristönsuojelun yliopistoarvosanaan.
- 5.6.-9.6. **Luontokuvauskurssi**, ohjaajana Reino Turunen.
- 10.6.-15.6. **Kielikurssi matkailijoille** englannissa ja saksassa.
- 14.6.-20.6. **Puvustus- ja lavastuskurssilla** asiantuntijoina Päivi Tiura ja Ulla Kotimaa.
- 17.6.-22.6. **Kesän kuntokurssi juhannusviikolla**, koko perheelle tarkoitettu pohjoiskarjalaiseen luontoon ja luonnossa liikkumiseen perehdyttävä kurssi, jonka ohjelmassa on myös juhannusajan tapahtumia. Liikuntaa ohjaavat Raija Rantala ja Tellervo Tiensuu. Luontoasiantuntijana Tuomo Nyman, retkeilyasiantuntijana Jorma Pihlainen.
- 21.6. **Juhannusjuhla Kohtavaarassa:** juhla alkaa klo 20.00, kokko sytytetään n. klo 22.00. Hiljaisuuden messu opistolla klo 23.30, liturgina Nurmeksen kirkkoherra Kaarlo Jalkanen, kanttorina Aila Jalkanen.
- 24.6.-28.6. **Raamatunkäännöseminaari** Maanantai 24.6. 19.00 Johdatusta Jobin maailmaan, Aarne Toivanen. Tiistai 25.6. 10.15 Elämän tuska muinaisen Kaksoisvirranmaan teksteissä, prof. Ilmari Soisalon-Soininen. 14.30 Jobin kirjan sanoma nykyajalle, Ilmari Soisalon-Soininen, keskustelua. Keskiviikko 26.6. 10.15 Jobin kirja kirjallisen innoituksen lähteenä. Omakohtaisia kokemuksia, kirjailija Lassi Nummi. 14.30 Luento Lassi Nummen lyriikasta, yliopiston lehtori Anna-Liisa Alanko. 19.00 Anna-Liisa Alangon lausuntailta, Lassi Nummen runoja, mm. Jobin kirjan käännöstyön yhteydessä syntyneitä, huilumusiikkia, Lotta Rantala. Torstai 27.6. 10.15 Yhteismiehen muistelmia Job-käännöksen käsittelystä yksikössä, tarkastusjaostossa ja komiteassa, fil.kand. Aarre Huhtala. 14.30 Jobin heijastumia kirjallisuudessa ja muissa taiteissa, Aarre Huhtala. 19.00 Jobin mesopotamialaisesta taustasta ja Jobin "maiemista" kertoo dioidos. Erkki Salonen.
- Perjantai 28.6. 10.15 Erkki Salosen aihe jatkuu. 12.30 Kurssiarviointi ja todistusten jakaminen. Kurssi soveltuu opettajille VESO-koulutukseksi. Kurssin toteuttamisessa ovat opiston lisäksi mukana kirkolliskokouksen raamatunkäännösvaliokunta, Helsingin yliopiston vapaan sivistystyön toimikunta ja Joensuun yliopiston täydennyskoulutuskeskus.
- 1.7.- 6.7. **Nypläyskurssi.**
- 1.7.- 6.7. **Kankaanpainantakurssi.**
- 5.7.- 7.7. **Pohjois-Karjala tutuksi pohjalaisille.**
- 8.7.-14.7. **Carelian Culture in English.** Tälle kurssille osallistuu 45 amerikkalaista eläkeläistä. Mukaan voidaan ottaa aittamajoitukseen myös suomalaisia kurssilaisia, jotka haluavat hioa kielitaitoaan. Runsaasti retkiä.
- 11.7.-13.7. **Äänenkäytön kursilla** asiantuntijana Ritva Ahonen-Mäkelä.
- Ritva Ahonen-Mäkelän ja Risto Mäkelän lausuntailat** Nurmeksessa.
- 13.7. **Kuhmon kamarimusiikin taiteilijoiden konsertti opistolla.**
- 15.7.-21.7. **Karjalaisen kulttuurin kurssin** teemana "Pohjois-Karjala eilen ja tänään". Yksityiskohtainen ohjelma valmistuu myöhemmin. Tutustutaan mm. uusiin pohjoiskarjalaisiin kohteisiin: Sotkaan Nurmeksessa ja Paaterin kirkkoon Eva ja Paavo Ryytäsen pihapiirissä Lieksassa. Retki Kuhmon kamarimusiikkijuhlille. Kurssin asiantuntijoina mm. Pentti Lempiäinen, Kosti Huuhka, Ahti Puumalainen, Seppo Lappalainen, Reijo Pajamo; mahdollisesti myös Eeva-Kaarina Volanen ja Sakari Puurunen.
- 22.7.-26.7. **Englanninkielinen raamattukurssi** Raamatusta ja englanninkielitaidosta kiinnostuneille.
- 22.7.- 3.8. **Venäjän kielen alkeis- ja jatkokurssilla** opettajana Elena Pilipenko Petroskoista
- 5.8.-10.8. **Sotainvalidien puolisojen virikekurssi.** Heinä-elokuussa lisäksi: **Lukion kielik.?** **Maisemamaalaukskurssi.** **Karjalaisten leivonnaisten valmistuskurssi.**
- Syksyllä tulossa mm. kirkkodraamakurssi, tekstiili- ja taideaineiden linjan viikot, vieraiden kielten ja matkailun linja, aikuisten kielikurssit.

KIITOKSIA

toimitusjohtaja Martti Karppiselle, joka on jälleen lahjoittanut huomattavan summan peruskurssilaisten opintojen tukemiseen.

SOTKA!

Ei se suora lintu, joka laati pesänsä Ilmattaren pövellä. Munankuoristahan sitten syntyi Kalevalan mukaan maailmakin. Ei, vaan se upouusi Sotka-kylpylä aivan Bomban vieressä. Uiskentelimme sen mielenkiintoisessa uima-altaassa kokien monenlaiset "hierovat" vesiyllytykset. Milloin tuli altaan pohjalta vahva suihkupaine jalkapohjiin, milloin hartioihin, tai vatsaan oman halusi mukaan, milloin sait "sateen" niskaasi tai jouduit uimaan vastavirtaan. Oli myös vekkulin tuntuista mennä ulos — vain pari-kolme askelta — lämpimään altaaseen. Käydessämme siellä ei pakkasta ollut juuri laisinkaan, mutta kovalla pakkasella on keho lämpimässä, mutta hiukset miltei jäässä!

Jotkut kurssilaiset ottivat hieronnan, joku istui yrttikylvyssä ja "saveenkin" olisi ollut mahdollisuus päästä. Monenlaiset ovat kuntoutusmahdollisuudet, kun oikein tosissaan ryhtyisi käyttämään talon tarjoamia mahdollisuuksia asustaan Sotkan hotelliloissa. Päätimmekin parin ystävänsä kanssa "hankkia" suuren lottovoiton ja tulla Sotkaan asumaan sen kaikkein tasokkaimpaan "sviittiin" ja käyttämään kaikkia erilaisia mahdollisuuksia itsensä oivaan kuntoon saattamiseksi. Ja ne ovat todella moninaiset! Eikä sitä lottovoittoakaan tarvita, sillä kyllä talosta löytyy ihan normaalihintaista asumista — ja ihan mukavaa. Opistoltakin voi aivan helposti kurssien aikana käydä Sotkassa rentoutumassa. Ja niin aionkin tehdä, kun taas tieni vie Nurmekseen ja opistolle. Näin on päättänyt

Kohtavaaran kävijä

• Viime numerossa arvuuttelimme kihlautuneita opistolaisia. Arvasitte varmaankin, että opistolista pois lähteneet Sirkka Pulli ja Cris Holton löysivät kumppaninsa muilta paikkakunnilta.

Jäämme odottelemaan häkutsuja.

Parhainta onnea kihlapareille.

TAIDEKURSSIT

Opistomme taidelinjaa uudistettiin vuoden alussa siten, että opetus on jakotettu viikon tai kahden mittaisiksi kursseiksi, joita kevään aikana järjestetään yhdeksänä erilaisena teemana. Kurssien yhteispituudeksi tulee 12 opintoviikkoa. Opiskelijat voivat valita joko yksittäisen teeman tai useampia niistä taikka opiskella kaikilla kursseilla. Koko 12 viikon pe-

ruskurssin valitsi kaikkiaan kahdeksan opiskelijaa. Yksittäisille kursseille heidän lisäksi tulee 5-7 muuta opiskelijaa.

Tähän mennessä on pidetty kolme kurssia perspektiiviopista ja grafiikasta, silkkipainotöistä ja maalauskurssi aloittelijoille.

Silkkipainotöiden äärellä vasemmalta Eila Häikiö, Seppo Saarinen, Virpi Huikuri, Tapani Lehtinen, Tuula Juntunen, Sirkka Pulkkinen, Lea Mikkonen (vain tukkaa näkyvissä), Helena Pelkonen, Satu Ihalainen ja Eila Saarinen.

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton VUOSIKOKOUS

opistolla 17.3.1991 klo 10.30. Esillä sääntöjen määräämät asiat. Tervetuloa!

HALLITUS

TOVERIPÄIVÄT

opistolla 17.3.1991 klo 12.00 jumalanpalvelus, klo 13.30 päiväjuhla Tervetuloa kaikki! Toivomme opistossamme 1950-51, 1960-61, 1970-71 ja 1980-81 opiskelleitten ja työskennelleitten runsasta osanottoa.

Pirtin Viesti

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y.:n julkaisu Kolme numeroa vuodessa. Tilausmaksu 30 mk. Päätoimittaja: Paavo Kukkonen Toimitussihteeri: Juha Iso-Aho Toimituskunta: Perusoppijakson opiskelijat Osoite: 75970 KOHTAVAARA Puh. (976) 30120 Postisiirtotili: KU 82253-4 Painoasu: Nurmeksen Kirjapaino Oy